

re; Juhász Tamás: „Hitetek mellé ragasszátok... tudományt”; Kónya Ilona: *Egyházak és oktatás ma nálunk és Németalföldön*; Szűcs Ferenc: *Nemzeti egyház?*; Gaál Botond: *A zárt világ fölhyitása*; L. Erdélyi Margit: *Egy drámaszöveg poétikai jegyei*; Pásztor János: *Hogyan prédikáljunk ma?*; Németh Dávid: *A lelkigondozók lelkigondozása és a pasztorális szupervízió*; Adorjáni Zoltán: *Házasság és család a Református Szemle tükrében*). A kötet tehát színes képet mutat a teológiai diszciplínák tekintetében; de ennél sokkal lényegesebb az, hogy a kötet tanulmányai egyben érdekes, hasznos, sőt izgalmas témákat közelítenek meg.

Isten éltesse a 80 évet betöltött Takács Zoltánt!

Studia Caroliensia

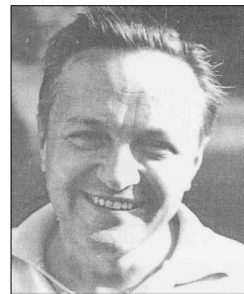
Nyolcadik évfolyam, 2007/2.

A Károli Gáspár Református Egyetem folyóiratának 2007/2 száma a 80 évvel ezelőtt született, néhai Kardos Pál emléke előtt tiszteleg.

A Cegléden született Kardos Pál (1927–1978) *Liszt-díjas* karnagy egyszerű, vasutas családból származott. Tizenhárom évesen került a nagykőrösi tanítóképzőbe, s itt szerzett kántortanítói oklevelet (1945). Orgonázni és zongorázni Cegléden tanult, és zenei tehetsége ekkor bontakozott ki rohamos ütemben. Itt segédkántorként tevékenykedett. 1947-ben kántortanítói állást nyert Rákospalotán, s kitartó felkészülés után a Zeneakadémia hallgatója lett (1948). Zalánfy Aladár orgonaművész, Ádám Jenő, Bárdos Lajos, Kodály Zoltán, Szabolcsi Bence és Vásárhelyi Zoltán tanítványaként szerzett oklevelet középiskolai ének- és zeneoktatásra (1953), majd a miskolci Zeneművészeti Szakközépiskolában tanított, ahol 1955-ben nagyhírű leánykórust alapított.

1961-től 1972-ig Szegeden folytatta oktatói és tudományos munkáját (akusztika és a tiszta intonálás törvényszerűségei).

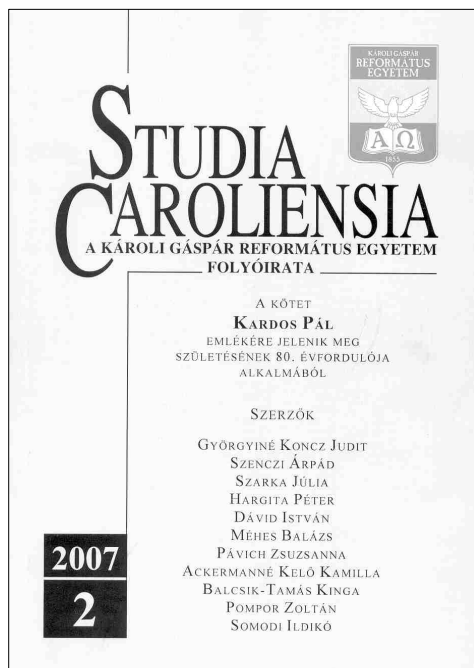
1972-től a kecskeméti Kodály Zoltán Gimnázium tanára volt, s itt gyökeres változást hozott a tanintézet zenei életében. Vezette az iskolai leánykart és a *Kecskeméti Városi Vegyeskart*. Kecskeméti éve alatt tett szert nemzetközi elismerésre is. Kórusaival sok sikert aratott Magyarországon és külföldön (Arezzo, Zürich, Debrecen). Mindig vidám volt, energikusság és fáradhatatlan ténykedés jellemezte. Karizmatikus zenepedagógus volt. Éltre szóló hatást gyakorolt azokra, akik közelébe kerültek. Ötvenegy évesen hunyt el 1978 februárjában.

Pedagógiai és művészi munkája mellett jelentős népművelő tevékenységet folytatott. Számos előadást, tanfolyamot tartott Magyarországon és külföldön. Fő művei: *Kórusnevelés – kórushangzás*, Budapest 1969; *Egyszólamúság az énekkari nevelésben*, Szeged 1968; *Karvezetés III. Intonálás*. Főiskolai jegyzet, Budapest 1970; *Zenei nevelés az általános iskolában* (Péter Józseffel, Kalmár Mártonnal) Budapest 1973; *Ének-zene az óvodai szakközépiskola számára*, Budapest 1975.

A 80 évvel ezelőtt született Kardos Pálra emlékező Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Kara és a Kardos Pál Alapítvány 2007. április 26-ára hangversenyt rendezett a nagykőrösi református templomban (műsorát lásd a *Studia Caroliensia* 2007/2-es számának 7. és 8. oldalán), s a Tanítóképző Főiskola zeneterme ugyanekkor kapta Kardos Pál nevét.

A Kardos Pál emléke előtt tisztelgő *Studia*-számot Györgyiné Koncz Judit személyes emlékekre is építő írása nyitja (*Nagykőrös pedagógiai ethosza. Kardos Pál, a körösi indíttatású Liszt-díjas karnagy*). Ezt az alábbi tanulmányok követik: Szenczi Árpád: *A nagykőrösi tanítóképzés „Váczy” korszakának szellemisége*; Szarka Júlia: *Zenei elkötelezettségünk az óvodában*; Hargita Péter: *Kreativitás az egyházi ének tanításban*; Dávid István: *Énekeskönyv és korárelőjáték a magyar református használatban*; Méhes Balázs: *A*

hangokon túl; Pávich Zsuzsanna: *Az őszö-vetség korának zeneoktatása*; Ackermanné Kelő Kamilla: *Drámapedagógia a tanulási motiváció szolgálatában*; Balcsik-Tamás Kinga: *Gomolygó sorsok, gomolygó történetek: valóság és képzelet határán? Paul Auster és Wain Wang Füst című filmjéről*; Pompör Zoltán: *Alsó-rácegrespusztából Rácpácesges – Lázár Ervin prózaművészetének világlepke*; Somodi Ildikó: *Időszemlélet és balálkép a hagyományos tárgy-kultúránkban*.

Adorjáni Zoltán